

kus masa, zavolá řezníkovi a ten přijede s objednávkou bifteků a všelijakých klobás. Řezník je původem Argentinec a přátelé mu přezdírají „Španělák“. Nabízí se, že mě provede po okolí. V restauraci La Pampa, kde pracuje, se servíruje hovězí grilované na žhavém uhlí a argentinské maso se rozvází i domů. Messiho vila je až na vrcholku kopce, na samém konci úzké uličky, obklopená piniovým lesíkem. Městská hromadná doprava sem nejezdí. Ideální místo k tomu, pokud chce člověk mlčet.

Hovořit s Messim je výsadou trenéra, otce a řezníka. Ačkoli občas to neplatí ani pro trenéra. Maradona, který ho trénoval v argentinském národním mužstvu, jednou prohlásil, že dosáhnout toho, aby Messi zvedl telefon, je těžší než mluvit se samotným pánembohem. Hrát si na investigativního reportéra předpokládá, že si své informátory rozdělíte na ty, kdo se vychloubají, že slavného fotbalistu znají osobně, a na zbytek smrtelníků, kteří se jen matně rozpomínají na to, že ho znali ještě předtím, než sláva vzdálila Messiho jejich každodennímu životu.

Mónica Dóminová byla Messiho učitelkou na prvním stupni základní školy v rosarijské čtvrti Las Heras. Jednou večer jsme spolu telefonicky hovořili o dobách, kdy Blecha ještě usedal do první lavice.

„Vy jste ho učila číst a psát?“

„Ano, ale škola se mu moc nezamlouvala. Učil se jen proto, že musel.“

Móničin hlas zní mateřsky a zároveň slavnostně, jako by předčítala nějaký testament.